

De geschiedenis van Israël.

De geschiedenis van Israël gaat terug tot ongeveer 4000 jaar geleden, toen Abram werd geboren, die van God de opdracht kreeg om naar het land Kanaän te gaan. Toen Abraham 100 jaar was, werd Izak geboren, en Izak kreeg o.a. Jakob, de stamvader van het volk Israël. Vanwege hongersnood verbleven de Israëlieten een periode in Egypte, totdat ze daar, 3500 jaar geleden, uit vertrokken. Veertig jaar na de uittocht uit Egypte trok het volk Israël het toenmalige land Kanaän binnen. Het was een periode van diverse volksverhuizingen. Destijds woonden de Filistijnen in het land aan de kust in Kanaän. De oorsprong van deze Filistijnen is de Zuidelijke Klein-Aziatische kust, in het bijzonder Kreta.

In 1967 precies 3000 jaar geleden veroverde koning David Jeruzalem, dat de hoofdstad van Israël werd. Na koning David was er een bloeitijd onder koning Salomo, daarna splitste het land zich in het 2 stammenrijk Juda en het 10 stammenrijk Israël. Daarna kwamen er overheersingen door andere toenmalige wereldrijken:

- Het Assyrische rijk dat (een groot deel van) het 10 stammenrijk in ballingschap voerde (het is dan 722 voor Christus).
- Het Babylonische rijk dat (een groot deel) van het 2 stammenrijk Juda in ballingschap voerde. De Israëlieten van het 2 stammenrijk (Joden) kwamen toen in hetzelfde gebied terecht als de Israëlieten van het 10 stammenrijk, daarna werden zowel de afstammelingen van het 10 stammenrijk als de afstammelingen van het 2 stammenrijk gezamenlijk Joden genoemd. Na 70 jaar ballingschap mochten de Joden weer terugkeren. (607-538 voor Christus, in 586 voor Christus wordt Jeruzalem door Nebukadnezar, de koning van Babel, verwoest).
- Het Medisch-Perzische rijk. (538-331 voor Christus). Na 539 voor Christus, toen Babel werd ingenomen door Kores, de koning van Perzië, begonnen veel Joden terug te keren tot het land Israël. Kores geeft het bevel om de tempel te herbouwen, die uiteindelijk voltooid is in 515 voor Christus.
- Het Grieks-Macedonische rijk. (331- 68 voor Christus).
- Het Romeinse rijk, dat in 63 voor Christus Jeruzalem innam. (68 voor Christus – 313 na Christus). Onder de heerschappij van het Romeinse rijk werd Jezus geboren in 4 voor Christus.

Tijdens de periode van het Babylonische rijk werden ook de Filistijnen in ballingschap gevoerd. Deze zijn echter nooit meer teruggekomen, en verdwenen uit de wereldgeschiedenis. Ook al is in het Hebreeuws het woord voor Filistijnen en Palestijnen hetzelfde, de huidige 'Palestijnen' hebben geen enkele relatie tot het toenmalige volk van de Filistijnen.

- 70 na Christus: Jeruzalem en de tempel werden verwoest door de latere Romeinse keizer Titus.
- 132–135: Joodse opstand tegen de Romeinse overheersing. Jeruzalem en het hele land werden verwoest, en het land werd door de Romeinen hernoemd naar Palestina.
- 324: Jeruzalem wordt onder de Romeinse keizer Constantijn een christelijk centrum.

- 330: De Romeinse keizer Constantijn verplaatst de hoofdstad van Rome naar Byzantium (Constantinopel, Istanboel). Het Byzantijnse (Oost-romeinse) rijk ontstaat, het is de periode van de christelijke keizers.
- 610: Ontstaan Islam.
- 614: De Perzen onder Chosroës II nemen de Jeruzalem in en verwoesten haar. Het land wordt weer Juda genoemd. Deze benaming werd overgenomen door alle heersers die daarna dit gebied veroverden.
- 629: De Byzantijnse Romeinen (Oost-Romeinse Rijk) heroveren Jeruzalem.
- 637: Verovering van Jeruzalem door de islamitische Arabieren.
- 691: Vervolging Rotskoepel op het tempelplein te Jeruzalem.
- 1077: de Turken veroveren de stad. Hun harde optreden tegen de christelijke bevolking wordt een van de oorzaken van de kruistochten. Het land wordt tot aan 1917 "Het Heilige land" genoemd: Heilig voor de Joden.
- 1099: Inname van Jeruzalem door de kruisvaarders onder aanvoering van Godfried van Bouillon, tijdens de eerste kruistocht. Ze richten een slachting onder Joden en moslims aan.
- 1100: Jeruzalem wordt de hoofdstad van de kruisvaarderstaat.
- 1187 de Koerdische sultan Saladin, sultan van Egypte en Syrië, verovert Jeruzalem, verdrijft de kruisvaders en staat de joden toe terug te keren.
- 1229: De Duitse keizer Frederik II weet door onderhandeling de heilige plaatsen (Jeruzalem, Bethlehem en Nazareth) opnieuw in bezit te krijgen. De heerschappij der kruisvaarders duurt tot 1244.
- 1244: Jeruzalem valt weer in handen van de moslims, ditmaal van de Egyptische Mammelukken, die tot 1517 over Palestina heersten.
- 1517: Jeruzalem wordt veroverd door de Ottomaanse Turken. Jeruzalem is een Ottomaanse provinciehoofdstad.
- 1536: Keizer Suleiman geeft het bevel om de muren van Jeruzalem te herbouwen.
- 1517-1917 Jeruzalem is onderdeel van het Ottomaanse Rijk.

Ontdekkingsreizigers in de 19^e eeuw beschrijven het land als woest en verlaten, op enkele Joodse gemeenschappen en Arabische dorpen na. Het land was na de eeuwen durende diaspora in handen gekomen van de Arabische grootgrondbezitters in Damascus en andere Arabische steden. De Joden hebben hun land gekocht van deze Arabische grootgrondbezitters, en soms wel meerdere keren betaald. Tijdens en voor de Tweede Wereld Oorlog waren er mensen die het stempel 'Palestijn' in hun paspoort hadden: dat waren Joden!

De afgelopen 3500 jaar hebben onafgebroken Israëlieten in het land gewoond. Al de eeuwen van ballingschap hebben er Joden in het Heilige land gewoond. Ook de Koran bevestigt dat het land van de Joden is. In het land werd de Misjna opgeschreven en de Talmoed samengesteld, terwijl het volk het land bewerkte. Bronnen noemen 43 Joodse gemeenschappen in de zesde eeuw. Omstreeks het jaar 1100 waren er minstens 50 Joodse gemeenschappen over het hele land verspreid, waaronder Jeruzalem, Tiberias, Ramleh, Asjkelon, Caesarea, en Gaza. Bij het begin van de Ottomaanse overheersing in 1516 werden

er dertig Joodse gemeenschappen geregistreerd. In 1696 schreef de Nederlandse hoogleraar geografie Adriaan Reland een boek over zijn studiereis naar het gebied. Hij constateerde dat het land dunbevolkt was. Ook was er geen enkele stad van Arabische oorsprong. De (kleine) steden stamden nog uit de Joodse of Romeinse tijd en werden vooral bewoond door Joden en christenen, zo ook Jeruzalem. De moslims die hij aantrof waren vooral rondreizende bedoeïenen, zonder vaste verblijfplaats.

Hoeveel Arabieren woonden er vóór de oprichting van de staat Israël in 1948 in 'Palestina'?

Een feiten overzicht uit historische bronnen:

- In 1785 beschrijft Constantijn Francois Volney de 'verwoeste' en 'desolate' toestand van het land: 'We herkenden Jeruzalem met moeite... De bevolking zou twaalf tot veertienduizend bedragen...'
- In 1843 schreef Alexander Keith dat "in deze [Volney's] tijd het land zijn laatste profetische graad van verlatenheid en ontvolking nog niet volledig had bereikt."
- In 1816 schreef J.S. Buckingham had Jaffa omschreven als "een arm dorp", en Ramleh als een plaats "waar, zoals in het grootste deel van Palestina, het verwoeste deel uitgestrekter leek dan dat wat bewoond was."
- In 1835 gaf Alphonse de Lamartine deze beschrijving: "Buiten de poorten van Jeruzalem zagen we inderdaad geen levend object, hoorden we geen levend geluid. We vonden dezelfde leegte, dezelfde stilte als we hadden moeten vinden in de omhulde poorten van Pompeii en Herculaneum... er heerst een volledige, eeuwige stilte in de stad, op de snelwegen, op het platteland... Het graf van een heel volk."
- In 1857 rapporteerde de Britse consul in Palestina, James Finn, aan Engeland: "Het land is in aanzienlijke mate leeg van inwoners en daarom is de grootste behoefte aan een bevolkingsgroep."
- In 1867 schreef Mark Twain in *The Innocents Abroad*: "Opwindende zintuigen... komen niet meer voor in deze vallei. Er is geen eenzaam dorp over de hele omvang - niet over dertig mijl in beide richtingen." Vervolgens beschrijft hij Galilea, Judea en rond Jeruzalem als woestijnen zonder bevolking. En voor het land als geheel: "Palestina zit in zak en as. Daarover broedt de betovering van een vloek die zijn velden heeft verdord en zijn energieën heeft belemmerd... Palestina is verlaten en liefdeloos... Het is hopeloos, somber, diepbedroefd land."
- In 1881 (het jaar dat door Arafat werd bestempeld als het begin van de zionistische 'invasie' en 'verplaatsing' van de lokale bevolking) schreef de Engelse cartograaf Arthur Penrhyn Stanley: 'In Judea is het nauwelijks overdreven om te zeggen dat kilometers ver er was geen schijn van leven of bewoning.'

In het derde kwartaal van de 19e eeuw bedroeg de totale bevolking van het hele land, Arabieren en Joden, slechts 400.000. Minder dan 3% van het huidige cijfer.

Tijdens een volkstelling in 1844 blijken er meer Joden dan moslims of christenen te wonen in Jeruzalem. Dit Jeruzalem is de ommuurde oude stad en had nog geen buitenwijken. In 1896 bestaat een ruime meerderheid van de bevolking in Jeruzalem (de oude stad, dat tegenwoordig "Oost Jeruzalem" wordt genoemd) uit Joden.

Omstreeks 1860 begonnen de oorspronkelijke bewoners, de Joden, terug te komen uit de ballingschap (diaspora), in het land, waarvan diverse ooggetuigen uit die jaren getuigden dat het land grotendeels woest en leeg was, een kaal, arm, droog en onherbergzaam land, een vergeten hoek der aarde, bestuurd vanuit Istanboel (Constantinopel) en Damascus door Turkse bestuurders. In de paar bestaande stadjes woonden Arabische kooplieden en handwerkers, meestal naast kleine groepen vrome Joden, die de religieuze band met het Oude land aanhielden. Buiten de steden woonden en werkten op zeer primitieve wijze Arabische 'fellachen', op gronden die meestal toebehoorden aan rijke grootgrondbezitters, die elders woonden: Damascus, Beiroet, of zelfs Parijs. Niemand van deze mensen zou zich 'Palestijn' genoemd hebben.

Het gebied was ook niet zo 'heilig' voor de Arabieren: dankzij de alles vretende schapen en geiten van de Arabische herders was er destijds praktisch geen bos meer te vinden in het hele land. De terugkerende Joden ondernamen een grootscheepse actie door miljoenen bomen aan te planten op de kale bergen, zodat Israël nu weer prachtige groene bergen en dalen bezit. Helaas stichtten Arabische mannen op vele plaatsen branden aan in deze bossen in het land dat voor hen blijkbaar niet zo 'heilig' is.

In 1878 werd de eerste landbouwgemeenschap in Petach Tikva gevestigd. De Joden maakten met veel arbeid en moeite het land weer vruchtbaar, en brachten economische welvaart in het gebied. Er waren in de tijd tot aan de Tweede Wereld Oorlog diverse Aliyah golven. In 1909 werd de eerste kibboets, Degania, en de eerste moderne Joodse stad, Tel Aviv, gesticht. In 1924 werd het Technion in Haifa gesticht. Door de economische welvaart die de Joden brachten werden Arabieren uit de buurlanden aangetrokken, die gingen werken in de Joodse kibboetsen. Ook werd door Turkije Arabische moslims aangemoedigd om het land te koloniseren. Er was geen 'Palestijns volk', een zeer groot deel van de Arabische bevolking is vrij recent naar het gebied geïmmigreerd. Deze Arabieren, die er dus niet eeuwenlang woonden, maar pas na 1886 het land binnen kwamen, terwijl de Joden eerder terug gingen naar hun eigen land, gingen zich pas na de oorlog van 1967 'Palestijnen' noemen. Vòòr 1948 werden de Joodse bewoners 'Palestijnen' genoemd. De Arabische bewoners wilden zich niet vereenzelvigen met deze naam.

- De Joodse Jerusalem Post heette destijds de Palestine Post.
- Het 'Palestine Philharmonic Orchestra' was een Joods filharmonisch orkest. Alle musici waren Joden.
- In 1939 werd het Palestijnse nationale voetbalteam opgericht. Alle spelers waren Joden.

In Gaza leefden eeuwenlang Joden, maar in 1929 werden ze door hevige rellen tegen hen van de Arabieren werden ze gedwongen Gaza te verlaten, door de toenmalige Britse overheerser. In de jaren '20 waren er pogroms tegen de Joden, terwijl er helemaal geen staat Israël was. In reactie daarop richtten de Joden een verzetsbeweging op die probeerde de Joodse gemeenschappen te beschermen.

De Arabische filosoof Azmi Bishara erkende: "Er bestaat helemaal geen Palestijnse volk, en er hebben in de geschiedenis nooit Arabische 'Palestijnen' geleefd.". Zelfs Arafat, een

Egyptenaar geboren in Caïro, bekende dat het concept 'Palestijns volk' en het 'Palestijnse vaderland' in het leven was geroepen voor politieke doeleinden. In de VN-resoluties die werden opgesteld rond de vestiging van de staat Israël komt het begrip 'Palestijnse staat' dan ook niet voor. De minister van Binnenlandse Zaken en Nationale Veiligheid van Hamas in de Gazastrook, Fathi Hammad, zei op 23 maart 2012 op Al-Hekma TV: "Wij behoren tot het Arabische volk. De helft van ons zijn Egyptenaren en andere helft zijn Saoedi-Arabiërs.". Ook PLO topman Zahir Muhsein zei in 1977 dat er geen apart Palestijns volk is.

De laatste overheerser van het land Israël, het Ottomaanse Rijk, koos de kant van de Duitsers, en werd verslagen in de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). Op 9 december 1917 neemt Engeland (generaal Allenby) Jeruzalem in. Daarvoor, op 2 november 1917 aanvaardde Engeland de Balfour verklaring. In de Balfour verklaring staat o.a.: "Zijne Majesteits Regering staat welwillend tegenover de vestiging in Palestina van een nationaal tehuis voor het Joodse volk, en zal zijn beste krachten aanwenden de verwezenlijking van dit doel te bevorderen". De Balfour verklaring tast de rechten van bestaande niet-Joodse gemeenschappen in Palestina niet aan. Engeland verplichtte zich tot uitvoering van de Balfour verklaring.

De overwinnaars van de Eerste Wereldoorlog: Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Italië, Japan sloten diverse verdragen:

- 28 juni 1919: Vrede van Versailles ten aanzien van Duitsland.
- 27 november 1919: Verdrag van Neuilly ten aanzien van Bulgarije.
- 4 juni 1920: Verdrag van Trianon ten aanzien van Hongarije.
- 10 augustus 1920: Vrede van Sèvres / 24 juli 1923: Vrede van Lausanne ten aanzien van het Ottomaanse Rijk / Turkije. Turkije deed in het Verdrag van Lausanne van 24 juli 1923 afstand van al zijn aanspraken op, onder meer, Palestina (artikel 16).

Deze verdragen werden algemeen aanvaard en erkend door de toenmalige landen in de wereld en door geen enkel land betwist: hiermee maakten ze deel uit van het internationaal volkerenrecht. De toenmalige geallieerden waren destijds het equivalent van de huidige Verenigde Naties. Ook besloten zij de staat Israël weer op te richten in haar eigen land.

Op 25 april 1920 waren de overwinnaars van de Eerste Wereldoorlog bijeen te San Remo. Besloten werd tot het instellen van een Mandaatregime voor Palestina onder supervisie van de Volkerenbond. De mandaathouder is verantwoordelijk om de Balfour verklaring van de Britse regering uit te voeren, die is aangenomen door de andere geallieerde machten, ten gunste van de vestiging in Palestina van een nationaal Joods tehuis. Aangezien de overwinnaars de macht hadden om internationaal volkerenrechtelijke beslissingen te nemen, behoorde de Balfour verklaring vanaf nu tot het internationaal volkerenrecht. Deze verklaring is opgenomen in het vredesverdrag van Sèvres (niet geratificeerd door Turkije). De opvolger van het Ottomaanse Rijk, Turkije, deed in het verdrag van Lausanne (24 juli 1923) afstand van haar rechten op mandaatgebied Palestina. Daarmee was er geen land meer dat eventueel rechten zou kunnen gelden op het mandaatgebied, behalve de op te richten staat Israël. Israël is dus een staat gebaseerd op rechtsgeldige verdragen door de wereldmachten, deze verdragen zijn algemeen erkend door de landen in de toenmalige wereld verenigd in de

Volkerenbond. De staat is opgericht op land waar vroeger de staat Israël was, op land dat is gekocht door de Joden in het begin van de twintigste eeuw, op land waar nooit een Palestijnse staat was of 'Palestijnen' hebben gewoond, en waar geen land meer aanspraak op maakte.

Op 24 juli 1922 gaf de Volkerenbond aan de Britse regering het mandaat over Palestina, onder verwijzing naar de Balfour verklaring. De historische rechten van het Joodse volk op Palestina werden erkend, en de rechten tot heropricting van hun nationaal tehuis in dat gebied. Dit Palestina, waar de Joden zich moesten vestigen op grond van de beslissing van de Volkerenbond, omvatte ook het huidige Jordanië en Judea en Samaria. Op 23 september 1922 stemde de Volkerenbond echter in met een memorandum van Groot-Brittannië om het gebied ten oosten van de Jordaan uit te sluiten van Joodse immigratie, in strijd met het mandaat. Op 25 mei 1946 werd dit gebied onafhankelijk: het huidige Jordanië.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog (1939-1945) werden ongeveer 6 miljoen Joden vermoord: de Shoah. Zeer vreselijk! Het is echter niet de basis voor de staat Israël, de volkenrechtelijke basis volgens internationaal recht ligt in de verdragen en besluiten die genomen zijn na de Eerste Wereldoorlog. Een klein deel van de Joden kon naar Palestina vluchten. Deze Joodse vluchtelingen hadden het stempel 'Palestijn' in hun paspoort.

Op 29 november 1947 neemt de Algemene Vergadering van de VN resolutie 181 aan. Hierbij wordt het overgebleven gedeelte van het mandaatgebied Palestina, het land ten westen van de Jordaan, verdeeld in een Joodse en een Arabische staat. Deze resolutie doet het recht van Israël op het hele gebied van Palestina niet teniet:

- Volgens artikel 80 van het handvest van de VN worden bestaande rechten van staten of volken niet veranderd.
- Resoluties van de Algemene Vergadering van de VN zijn niet bindend.
- De Joden aanvaardden deze resolutie, maar de Arabieren verwierpen dit verdeelingsplan, er is daarom op basis van deze resolutie geen verdrag gesloten dat bindend zou kunnen zijn.

Op 14 mei 1948 leest David Ben Goerion de Israëlische onafhankelijkheidsverklaring voor, en roept zo de staat Israël uit. De volgende dag werd Israël aangevallen door 5 Arabische landen: Egypte, Jordanië, Syrië, Libanon en Irak om te proberen met een geweldige overmacht Israël te vernietigen. In 1949 werd een wapenstilstand bereikt. De wapenstilstandslijnen van 3 april 1949 (Wapenstilstandsakkoord Israël-Jordanië) worden tegenwoordig ten onrechte grenzen genoemd, omdat ze tot aan 4 juni 1967 (aan de vooravond van de Zesdaagse Oorlog) als zodanig functioneerden. De juridische status van wapenstilstandslijnen en grenzen is echter heel anders! Er werden nooit onderhandelde internationaal grenzen vastgelegd. Het hele voormalige grondgebied van het Britse Mandaat (Jordanië inbegrepen) is daarom de facto betwist gebied. Volgens de Balfour Verklaring uit 1917, die de jure bevestigd werd in het Verdrag van San Remo uit 1920, werd het beheer van het hele voormalige mandaat toegewezen aan het Joodse Volk dat hierbij legaal en internationaal gemachtigd werd om er een soevereine staat op te richten, wat ook gebeurde op 15 mei 1948. Daarom zijn de zogeheten 'nederzettingen' in Judea en Samaria (ten

onrechte de Westelijke Jordaanoever genoemd), ook in Gaza en zelfs in Jordanië compleet legaal.

Nadat Israël door een ruime meerderheid van de 'internationale gemeenschap' in de VN erkend was, en dus een legitieme staat werd, werd het land voortdurend aangevallen door de Arabische buurlanden. De Arabieren verkondigden openlijk dat ze 'alle Joden de zee in' zouden drijven. Ze wilden dus genocide plegen.

In 1948 vroegen de Arabische buurlanden aan de Arabische inwoners van het gebied te vertrekken, ze zouden Israël wel even vernietigen. Dit waren ongeveer 600000 Arabische 'vluchtelingen', die alles konden meenemen. Zij vertrokken vrijwillig. Het zijn nakomelingen van de Arabieren die in het begin van de twintigste eeuw in de Joodse kibboetsen gingen werken. Er werd een aparte vluchtelingenorganisatie van de VN voor opgericht, de UNRWA, om Israël voortdurend onder druk te houden. Er zijn vaker grote vluchtelingenstromen geweest, die werden opgevangen in de landen waar ze terecht kwamen. De zogeheten 'Palestijnen' is de enige groep die kunstmatig in stand wordt gehouden. Bij geen enkele vluchtelingenstroom ter wereld wordt de tweede of derde generatie tot vluchteling gerekend, behalve bij de zogenaamde Palestijnse vluchtelingen. Zelfs Arabieren, die b.v. 2 jaar eerder naar het land waren gegaan, en nu weer vertrokken, werden als Palestijnse vluchteling beschouwd, hoewel ze geen enkele binding met het land hadden.

In de Arabische buurlanden moesten ongeveer 700000 Joden vluchten voor hun leven, ze kwamen arm en berooid in Israël aan. De Joodse vluchtelingen werden opgenomen en volledig geïntegreerd in de nieuwe Joodse staat, ongeacht de enorme inspanning en kosten. Waarom wordt er nooit gesproken over compensatie voor deze Joodse vluchtelingen en hun nakomelingen?

Na 1949 was de Gazastrook illegaal bezet door Egypte, deze bezetting is nooit erkend door de wereld. Na de defensieve zesdaagse oorlog in 1967 werd Gaza veroverd door Israël. Israël is geen bezetter toen zij het land heroverden. Israël bouwde daar bloeiende nederzettingen. In 2005 gaf Israël Gaza weg aan de 'Palestijnen', en werden de nederzettingen en synagogen verwoest, en werd Gaza 'Judenrein'. Daarna werden vanuit Gaza ettelijke duizenden raketten afgeschoten op Israël.

Na 1949 was Judea, Samaria en Jeruzalem illegaal bezet door Jordanië, deze bezetting is nooit erkend door de wereld. In 1964 werd de PLO opgericht (de organisatie ter bevrijding van Palestina). De PLO bekommerde zich echter niet om de Jordaanse bezetting van Judea, Samaria en Jeruzalem, maar streefde en streeft de vernietiging van Israël na. Na de defensieve zesdaagse oorlog in 1967 was Judea, Samaria en Jeruzalem veroverd door Israël. Pas daarna probeert de PLO de regering te verkrijgen over Judea, Samaria en Jeruzalem. De PLO heeft in 1964 in haar handvest de term 'Palestijns volk' geïntroduceerd, en de eeuwenoude termen Judea en Samaria zijn vervangen door 'westelijke Jordaanoever', alsof een oever kilometers breed is. Voor 1964 had de wereld nog nooit gehoord van een Arabische mensen die zich 'Palestijnen' noemde. Dertig jaar daarvoor waren alle spelers van het Palestijns nationaal voetbalteam Joden. En alle musici van het Palestijns symfonie orkest

waren Joden. En de Joodse Zionistische Organisatie van Amerika gebruikte de term “Free Palestine” als een slogan tegen de Britten.

De Arabische landen bekommerden zich niet over het lot van de ‘Palestijnen’, ze namen die nooit op in hun midden. Ook hebben Egypte en Jordanië nooit een Palestijnse staat in Judea, Samaria of Gaza uitgeroepen, terwijl zij toch de bezettende macht waren.

Israël veroverde in 1967 in een defensieve oorlog Judea en Samaria en Gaza. Volgens internationaal volkenrecht zijn deze gebieden niet bezet, alhoewel ze fel worden betwist. Er is nooit een Palestijnse staat geweest waarvan deze gebieden waren. In feite was tussen 1948 en 1967 Egypte een onrechtmatige heerser over de Gaza strook, en Jordanië een onrechtmatige heerser over Judea en Samaria. Deze gebieden zijn nu rechtmatig eigendom van Israël. Indien dit anders zou zijn, zou dit zeer grote gevolgen hebben voor allerlei gebieden over de hele wereld, waar een soortgelijke situatie heerst! De bezetter Jordanië heeft in 1988 afstand gedaan van het gebied, het enige recht wat eventueel nog zou kunnen gelden is het mandaat van de Volkenbond om een Joods Nationaal Tehuis in Palestina te vestigen. En daar geeft Israël gehoor aan.

Israël is de rechtmatige eigenaar van het land, gewaarborgd door Internationaal Recht (25 april San Remo conferentie, de besluiten hiervan werden overgenomen door de Volkerenbond). Israël is dus beslist geen bezettende macht, Israël is geen onderdrukker, Israël is geen apartheidsregime. Israël is een Joodse staat met Jeruzalem als hun hoofdstad, in hun eigen land. Israël is geen “koloniaal” project, Israël is de heroprichting van de Staat Israël in het gebied dat hen volkenrechtelijk toekomt, waar geen enkel ander land recht op heeft, in een gebied waar altijd Joden hebben gewoond, en waar nooit een ‘Palestijns volk’ of een ‘Palestijnse staat’ is geweest. De stichting van de staat Israël is de indrukwekkendste dekolonisatie uit de geschiedenis.

Ik weet niet welke uitspraak het ICJ in den Haag zal doen, maar mocht ze tot de uitspraak komen dat de Staat Israël illegaal is (niet op grond van internationaal recht, maar vanwege de politieke houding van de landen), dan doet ze in feite het internationaal recht teniet, en heeft het ICJ zelf geen bestaansrecht meer.

Jeruzalem, al ongeveer 3000 jaar geleden de eeuwenoude hoofdstad van Israël, de Oude Stad, werd in 1948-1949 veroverd en illegaal bezet door Jordanië, Opeens heet het dan ‘Oost-Jeruzalem’, maar het is gewoon het eeuwenoude Jeruzalem waar altijd Joden hebben gewoond. Jordanië heeft er alle 57 synagogen verwoest, wat duidelijk aangeeft hoe Joods Jeruzalem op dat moment was! De Joden werden uit hun huizen verdreven en moesten vluchten. In 1967 werd Jeruzalem door Israël heroverd. In 1980 werd Jeruzalem herenigd en is weer de eeuwige ondeelbare hoofdstad van Israël. Jeruzalem is nooit de hoofdstad van een ander land geweest. Dit (Oost)-Jeruzalem, waar al de eeuwen door Joden hebben gewoond, is niet Palestijns, maar voluit Joods.

Omdat de Arabieren niet van Israël konden winnen, en ze toch Israël wilde verdrijven, werd in 1964 de PLO opgericht en het ‘Palestijns volk’ uitgevonden. Volgens artikel 2 van het handvest van de PLO wordt Palestina gedefinieerd als het gebied met de grenzen van het Britse mandaatgebied, niet omdat daar ooit Palestina lag, want dat heeft nooit bestaan,

maar omdat dat het grondgebied van de staat Israël was. In artikel 24 wordt echter expliciet Judea en Samaria (de “Westbank” dat veroverd was door Jordanië) en de Gaza strook (dat veroverd was door Egypte), uitgesloten. Na de zesdaagse oorlog in 1967 werd echter in 1968 het handvest veranderd, en maakte de PLO wel aanspraak op Judea en Samaria en de Gaza strook. Niet omdat die gebieden ooit deel uitmaakten van een Palestina dat nooit heeft bestaan, maar omdat nu de staat Israël deze gebieden had veroverd, en de PLO een politiek instrument is tegen Israël.

Na de Oslo akkoorden gesloten in de jaren 90, verkreeg de Palestijnse Autoriteit controle over de Gaza strook. Verderop in deze brief duid ik de inwoners van Gaza ook wel aan als ‘Palestijnen’, niet omdat ze Palestijnen zijn die er eeuwenlang zouden hebben gewoond, het zijn in werkelijkheid Arabieren, de echte Palestijnen zijn van oudsher de Joden, maar omdat ze tegenwoordig zo worden aangeduid, en het dan duidelijk is wie worden bedoeld.

In 2005 trok Israël zich eenzijdig helemaal terug uit de Gaza strook, in de hoop rust te krijgen. Diverse bloeiende Israëlische nederzettingen (hoewel legaal onder internationaal recht) werden toen verwoest, en vele Israëlische burgers uit Gaza geëvacueerd. Na 2005 was Israël totaal niet meer aanwezig in Gaza, Israël is dus geen bezettende macht, overeenkomstig de Haagse conventie van 1907, artikel 42. De jaren daarop werden vanuit Gaza diverse raketten op Israël afgeschoten. In 2007 kwam Hamas aan de macht in de Gaza strook.

Gaza wordt gezien als een falend gebied, het dichtstbevolkte ter wereld dat al jaren onder Israëlische ‘belegering’ staat. Dat is echter totaal niet waar. Gaza was in 2023 een moderne, mooie en ontwikkelde stad – met grote en goed uitgeruste huizen, brede boulevards, openbare ruimtes, een promenade aan het strand en parken. Het ziet er veel beter uit dan welke andere Arabische stad dan, en het is te vergelijken met Tel Aviv. Er is voedsel in overvloed, tal van producten, de nieuwste meubels, geavanceerde elektrische apparaten en nog veel meer. Ook prachtige herenhuizen.

Maar in elk huis, school en openbare instelling is een kaart het land Israël onder de kop ‘Palestina’, waarop Israël niet bestaat. Er zijn kant-en-klare Hamas-gevechtscomplexen – wapens, tunnels, explosieven, lanceerbasisen – allemaal in woonhuizen, waarvan sommige ook zijn voorbereid met openingen in de muren om tussen gebouwen door te kunnen gaan.

Israël blokkeerde de grens ook niet, wel wordt in verband met de eigen veiligheid alle goederen die vanuit Israël Gaza worden ingebracht worden gecontroleerd, om de invoer van wapens, explosieven en grondstoffen voor explosieven tegen te houden. Westerse landen hebben soortgelijke bepalingen vastgelegd in het Wassenaar Arrangement. Gaza grenst overigens niet alleen aan Israël, maar ook aan Egypte. Met dat land heeft Israël afspraken gemaakt over personenverkeer. Vanwege veiligheidsmaatregelen houdt Egypte de grens met Gaza echter ook grotendeels gesloten.

De bevolking van Gaza is in de afgelopen 23 jaar verdubbeld: van 1,1 miljoen in 2000 naar 2,2 miljoen in 2023. Ze hebben ook miljarden dollars aan hulpgeld gekregen. Als dat geld was geïnvesteerd in onderwijs en gezondheidszorg in plaats van in terreur en villa’s, had het

leven van Gazanen er heel anders uitgezien. Ze hadden ook heel veel ziekenhuizen in Gaza, terwijl de Gazanen daarnaast medische hulp in Israël kregen wanneer ze dat wilden.

Het geld en goederen van de VN zijn echter niet gebruikt om een bloeiende staat op te bouwen, maar werden gebruikt voor de opbouw van een terreur netwerk. Een zeer uitgebreid en geavanceerd tunnelnetwerk werd aangelegd, met uitgangen in de ziekenhuizen, moskeeën, scholen, huizen, etc. Stalen buizen werden b.v. niet gebruikt voor riolering maar daar werden raketten van gemaakt, in de ziekenhuizen, scholen en andere instellingen werden wapens, voedsel en brandstof opgeslagen voor oorlogsvoering. Hamas nam en neemt al de humanitaire hulp van de VN de terreur tunnels in, in plaats van dat het ten goede komt aan de bevolking.

Het gebruik maken van ziekenhuizen en andere beschermde gebouwen voor de oorlogsvoering (zoals Hamas doet) is een oorlogsmisdrijf is (artikel 8 Statuut van het Internationaal Strafhof). Volgens artikel 18 van de Vierde Geneefse Conventie mogen ziekenhuizen geen doelwit van een aanval zijn, behalve als zij worden gebruikt voor het plegen van voor de vijand schadelijke handelingen. Het Israëlische leger heeft informatie gedeeld waaruit blijkt dat terroristen van Hamas gebruik maken van de ziekenhuizen als uitvalsbasis. Het ziekenhuis valt dan ook onder de definitie van een militair doel, en zijn een legitiem doelwit, om de Hamas uit te schakelen.

De aansluiting van de elektriciteit van de terreurtunnels komt vanuit het ziekenhuis dat er boven ligt. Het is dus niet zo dat het ziekenhuis daar niets vanaf weet. En allerlei zorgmedewerkers in de ziekenhuizen zijn Hamas leden, en niet zomaar onschuldige burgers.

Sinds 1997 staat Hamas op de lijst van terroristische organisaties. De Hamas is een constante bron van terreur en aanslagen tegen Israël. Het geld dat Gaza krijgt van de VN komt niet ten goede aan de bevolking, maar wordt misbruikt voor de bouw van terreur tunnels, die ze al decennia lang bouwen. En de Hamas schiet decennia lang een voortdurende stroom van raketten af tegen Israël. En de humanitaire hulp van de UNWRA wordt door Hamas verkocht aan de bevolking om de Hamas te financieren, in plaats van dat de hulp bij de bevolking komt.

In toen kwam 7 Oktober 2023. Een afgrijselijke massa slachting. In koelen bloede zo'n 1200 Joden afgeslacht, baby's onthoofd, Joden gemarteld, verminkt, verkracht en verbrand, en enkele honderden Joden gegijzeld. Palestijnse Parlementsleden, ministers en de oprichters van de Hamas hebben uitgesproken dat elke Jood, waar ook ter wereld, moet worden vernietigd: een oproep tot genocide, die ook door de imams in de moskeeën wordt uitgedragen, in naam van Allah, overeenkomstig de Koran. En na 7 Oktober 2023 heeft de Hamas nog ettelijke duizenden raketten afgeschoten op Israël.

De zogenaamde Palestijnen (de echte Palestijnen die eeuwenlang in het gebied hebben gewoond zijn de Joden) willen de complete vernietiging van Israël en de uitroeiing van alle Joden, en willen geen vrede:

- 1937: De Arabieren wijzen het voorstel van Peel af om een Joodse en Arabische staat te creëren.

- 1947: De Arabieren wijzen het verdelingsplan van de VN af om een Joodse en Arabische staat te creëren, en beginnen een oorlog om Israël te vernietigen, wat niet is gelukt.
- 1967: De Arabische burenen beginnen een volgende oorlog tegen Israël, die in een defensieve oorlog Gaza, Judea en Samaria, en de Sināi verkrijgt. De Arabische Liga verklaart de drie “NEE’s”: geen vrede met Israël, geen erkenning van Israël, geen onderhandelingen met Israël. Maar Israël geeft vrijwillig de controle van haar heiligste plek, namelijk de Tempelberg, over aan de Islamitische Waqf, en Joden wordt het verboden om daar te bidden.
- 1979: Israël geeft vrijwillig de Sināi terug aan Egypte, alhoewel dat land is, veroverd in een defensieve oorlog, zodat Israël daar legitiem recht op heeft.
- 1993: Israël erkent de soevereiniteit van de Palestijnse Autoriteit over Judea en Samaria en de Gaza strook in de Oslo akkoorden. Ze krijgen er terrorisme voor terug van Yasser Arafat.
- 2000: Israël biedt aan Yasser Arafat een Palestijnse Staat aan in heel Gaza en 94% van Judea en Samaria, met Oost-Jeruzalem (het eigenlijke Jeruzalem, dat altijd Joods is geweest) als hoofdstad. Het voorstel wordt verworpen door Arafat en hij begint de tweede Intifada.
- 2005: Israël trekt zich terug uit Gaza en verwoest de bloeiende Israëlische kibboetsen. De Palestijnen beantwoorden dit door Hamas te verkiezen, en Gaza wordt een terreur staat.
- 2008: Israël biedt aan Mahmoud Abbas opnieuw een Palestijnse Staat aan in heel Gaza en 94% van Judea en Samaria, met Oost-Jeruzalem als hoofdstad. De Palestijnen verwerpen dit voorstel opnieuw.
- 2010-2021: Hamas vuurt regelmatig raketten af op Israël, bouwt terreur tunnels, terwijl het volk van Gaza als menselijk schild worden gebruikt.
- 2023: Hamas pleegt de ergste vorm van massamoord tegen de Joden na de Shoah.

Hamas wil de vernietiging van Israël, en genocide van alle Joden.

Uiteraard doet Israël er nu alles aan om een herhaling van het bloedbad van 7 oktober te voorkomen, en probeert daarom Hamas helemaal uit te schakelen. De oorlogsvoering van Israël is er op gericht om zoveel mogelijk mensen te sparen. Israël probeert de terreur tunnels waaruit verderf en raketten komen, te vernietigen. Wanneer een schacht van terreur tunnel onder een ziekenhuis is gebouwd, omdat Hamas daar een wapenopslag plaats / commando centrum heeft gebouwd, is dat een legitiem doelwit. Daarbij probeert Israël de burgers zoveel mogelijk te sparen door te waarschuwen voordat ze aanvallen. Waarbij de vraag is wat een burger is: is een chirurg in een ziekenhuis die op het volgende moment zijn wapens pakt om als Hamas strijder te vechten tegen Israël, een burger? En de schachten en wapenopslagplaatsen zijn onder alle ziekenhuizen, moskeeën, scholen en tal van huizen gebouwd. Zijn de bewoners van zo'n huis burgers of terroristen? Voordat Israël aanvalt, strooien ze eerst pamfletten uit om de bevolking te waarschuwen, en daarna proberen ze met precisie bombardementen heel gericht alleen de terreur tunnels, wapenopslagplaatsen etc. uit te schakelen. En zijn journalisten burgers of terroristen? Van de 111 Palestijnse

'journalisten' die in Januari 2024 zijn omgekomen, zijn er 85 geverifieerd als terrorist, en 5 waren bij terroristen.

Hamas heeft zich volledig ingebed in de burgerbevolking. Scholen, ziekenhuizen, zelfs hulpposten van de UNRWA zijn gebruikt als munitiedepot, schuilplaats of als commandopost door Hamas. Het is daardoor haast onmogelijk geworden voor de Israëlische krijgsmacht om deze legitieme doelen te elimineren zonder ook burgerslachtoffers te maken. Dit is uiteraard onderdeel van de strategie van Hamas. Een strategie die in strijd is met het internationaal oorlogsrecht... Het is onmogelijk om een raketlanceerinstallatie die gebouwd is onder een ziekenhuis en waarbij de burgerbevolking wordt gebruikt als menselijk schild, onklaar te maken zonder dat er daarbij burgerslachtoffers vallen. Dat is de schuld van Hamas, niet van Israël.

En er zijn ook diverse raketten van Hamas zelf die in Gaza terecht komen. En op tal van plaatsen heeft Hamas boobytraps gemaakt, die ontploffen, waardoor Gaza wordt verwoest.

Als Israël de intentie had gehad om genocide te plegen dan had Israël veel effectiever op kunnen treden. Israël had dan bijvoorbeeld geen grondoperatie hoeven starten waarbij gefaseerd de burgerbevolking van de Gazastrook wordt geëvacueerd alvorens de militaire operatie wordt gestart. Als genocide het belangrijkste doel was geweest van de Israëlische militaire operatie had Israël bijvoorbeeld op 8 oktober kunnen beginnen met héél Gaza stad in de as te leggen.

Kortom, van genocide is geen sprake, er is geen intentie om iedereen in Gaza te doden. Integendeel, Israël doet juist haar uiterste best om de terroristische organisatie Hamas uit te schakelen, om de voortdurende stroom van terreuraanvallen en raketten te stoppen, en daarbij de burgers zoveel als mogelijk is te sparen. De oorzaak van het grote aantal doden aan Palestijnse kant is simpelweg het feit dat Hamas zich heeft ingebed in de Palestijnse burgerbevolking. Een burgerbevolking die overigens grotendeels achter Hamas staat en samen met Hamas strijd levert tegen de Israëlische krijgsmacht die langzaam oprukt in de Gazastrook. Waarbij ook het aantal Palestijnse slachtoffers vele malen lager is dan dat de Hamas zegt als onderdeel van de propaganda van Hamas. Het aantal slachtoffers dat door Hamas wordt genoemd, is totaal onbetrouwbaar, veel te hoog. En ook b.v. ambulances worden voor militaire doelen gebruikt, als Israël zo'n ambulance uitschakelt, dan zijn dat geen goedbedoelende ambulance medewerkers die het slachtoffer zijn geworden, maar moet dat aantal bij de dode terroristen worden opgeteld!

Dat is Hamas' propagandabeleid, en daarvan zijn nog tientallen andere voorbeelden. Hoe kan je van zo'n terroristische organisatie verwachten dat ze eerlijke cijfers over het aantal burgerslachtoffers naar buiten brengen?

Israël vecht niet tegen een gebied waar onschuldige Palestijnse burgers wonen. Gaza is een autonoom gebied, waar alleen Palestijnen wonen, dat grenzen heeft met Egypte en Israël, die Hamas als hun leiders hebben gekozen. Hamas is de regering van Gaza. Hamas, die elk jaar terreurzomerkampen in Gaza organiseert om kinderen te indoctrineren om te moorden. Ze worden opgevoed in een cultuur van haat die geweld verheerlijkt en wordt geleerd dat de moord op Joden en de vernietiging van Israël hun levensdoel is. (Toch is er nog geen enkel

UNICEF-rapport geweest dat dit kindermisbruik aan de kaak stelt!) Israël wil zich echter niet laten vernietigen door Hamas, ik begrijp dat!

Gaza heeft ook een leger, namelijk de Hamas terroristen, uitgerust met artillerie, raketwapensystemen, hightech en inlichtingendiensten, heel veel raketten, brandstof, voedsel etc. en geen enkele verplichting onder welke internationale of humanitaire wet. De acties van Hamas zijn voor het 'Palestijnse' volk, in hun naam, met hun hulp en door hen. Toen Hamas terugkwam met gemartelde Israëlische gijzelaars, waaronder kinderen, werd het omringd door feestvierders in Gaza. De inwoners van Gaza hielpen de gijzelaars te verbergen, te pesten, de ziekenhuizen verborgen Hamas met de gijzelaars en wapens en raketten en de 'pers' documenteerde alles. Gaza is in die zin een staat dat zijn leger heeft gestuurd om een oorlog te beginnen met een barbaarse oorlogsmisdaad. De Israëlische leger vecht tegen het 'Palestijnse' leger in Gaza, tegen Hamas-terroristen. Het enige doel is het volledig uitschakelen van Hamas, anders komt er in de toekomst een herhaling van het bloedbad van 7 oktober. En dit leger, de Hamas, vecht niet om de mensen in Gaza te beschermen. Dit leger, de Hamas, gebruikt de burgerbevolking, b.v. vrouwen en kinderen, als menselijk schild, om wapens te verbergen, en als propaganda materiaal te gebruiken. Israël bestrijdt dit immorele leger, de Hamas, met grote verliezen, omdat het zoveel mogelijk Palestijnse burgerslachtoffers wil vermijden, ook al zijn die burgerslachtoffers niet zomaar burgers, maar burgers die betrokken zijn bij Hamas. Als een terrorist zijn vestje uittrekt, is hij niet opeens een onschuldige burger geworden.

De genocide aanklacht tegen Israël is de omgekeerde wereld. Israël pleegt geen genocide, daarentegen is de intentie van Hamas een genocide op Israël.

En om de genocide op Israël uit te kunnen voeren, heeft Hamas een gigantisch complex van terreur tunnels gebouwd tussen de 350 en 720 kilometer, met meer dan 5700 toegangsschachten, terwijl de Gazastrook slechts zo'n 40 kilometer lang en (op het breedste punt) 11 kilometer breed is. In één geval ontdekten soldaten van het Israëlische leger b.v. een wenteltrap die naar een tunnel leidde die ongeveer zeven verdiepingen diep was. De Israëlische inlichtingendienst ontdekte dat er alleen al onder de stad Khan Yunis zo'n 160 kilometer aan tunnels lagen. Bedoeld om genocide op Israël te plegen. De aanklacht dat Israël genocide zou willen plegen, is absurd.

Wellicht speelt bij onze houding t.a.v. Israël mee dat het Israël het 'vaccinatieland' bij uitstek is, premier Netanyahu omarmde heel snel het Pfizer 'vaccin', en een heel groot deel van Israël is 'gevaccineerd'. Dat betreur ik heel erg!! Vroeger nam ik altijd trouw de grieprik, maar ik ben ontzettend dankbaar dat ik bijtijds in de gaten had dat er iets helemaal niet klopte, ik heb gelukkig helemaal geen corona 'vaccin' genomen. Ik vind het ontzettend triest dat er zoveel mensen in Israël (en helaas ook allerlei mensen buiten Israël die pro Israël zijn) het 'vaccin' wel hebben genomen, en ook nu nog niet zien welke verwoestende effecten dat 'vaccin' heeft. Dit is een hele kwalijke foute beslissing van Netanyahu geweest. Gelukkig zijn er echter ook in Israël diversen wakkere Joden die het 'vaccin' afwijzen. Laat deze kwestie echter niet bepalend zijn hoe onze houding is t.a.v. Israël in de oorlog die nu bezig is.

Er zijn vele mensen waar ik mij zeer mee verwant voel:

- de mensen die het corona 'vaccin' (dat in feite geen therapie is) afwijzen,
- de mensen die tegen censuur zijn en de dictatoriale trekken van de EU,
- de mensen die het stikstof bedrog doorzien,
- de mensen die niet geloven in de klimaat hoax en in al die windmolenparken en stroom uit zonnepanelen, terwijl de boeren en de vissers moeten stoppen, en Nederland razendsnel de industrialiseert en naar de afgrond gaat,
- de mensen die zich hebben verdiept in de achtergronden van het conflict in Oekraïne en daarom tegen de oorlog in Oekraïne zijn en positief staan ten opzicht van Rusland,
- de mensen die tegen de onbeperkte instroom van gelukszoekers en islamisering van Nederland en de EU zijn,

Ik vind het heel erg jammer dat zo velen mensen waarmee ik mij zeer verwant voel, niet ronduit achter Israël staan in haar strijd tegen het Islamitisch terrorisme.

Ik vind het heel erg dat het hoofd van de firma die zoveel dood en schade heeft veroorzaakt, Pfizer, een Jood is. Ook vind ik de gedachten van een belangrijke adviseur van de WEF, Yuval Harari, afschuwelijk, en ook hij is een Jood. En ook de Jood Soros steunt allerlei verkeerde zaken, en staat helemaal aan de verkeerde kant.... Maar laat dat ons zicht op de staat Israël die zich heeft te verdedigen tegen de Islam en de zogenaamde 'Palestijnen' die Israël wil vernietigen en alle Joden wil doden of tot dhimmi's maken, niet vertroebelen!

Stel dat de moslims hier in Nederland zouden claimen dat ze al eeuwenlang in Hollandina (Noord- en Zuid-Holland) hebben geleefd, en dat zij, de Hollandijnen, de oorspronkelijke bewoners van Hollandina, recht hebben op de staat Hollandina op het gebied dat nu nog Noord- en Zuid-Holland heet, en dat illegaal bezet is door Nederland. Wanneer ze een terreuraanslag zouden plegen in de nederzetting Rotterdam, en een oorlog voeren met Nederland, moet Nederland hen dan belonen met de staat Hollandina, en alle blanke bewoners daaruit doen vertrekken? Of mag Nederland opkomen voor haar eigen land en hen bestrijden? En wanneer die islamitische Hollandijnen dan diverse jaren lang raketten afschieten op Nederland en terreur aanslagen plegen in Nederland, en de wereld die strijd zat is, en de VN de illegale staat Nederland oproept tot de vestiging van de staat Hollandina omdat de Hollandijnen daar immers al eeuwenlang wonen, denken wij dan aan de rijke Nederlandse geschiedenis, en mag Nederland proberen de Hollandijnen in hun strijd tegen Nederland te stoppen, of gaan we mee in het narratief dat Nederland een illegale staat is, een imperialistisch koloniaal project, die zo snel mogelijk moet verdwijnen? Is dit een absurd fictief verhaal? Of lijkt het verdacht veel op de situatie van Israël en de 'Palestijnen'?

Israël is ook geen apartheidsstaat. Joden en Arabieren hebben gelijke rechten in Israël. Allerlei beroepen kunnen worden uitgeoefend door zowel Joden als Arabieren. Sterker nog, er zijn ook bijvoorbeeld Arabische officieren in het Israëlische leger, die het bevel voeren over Joodse soldaten. Er is geen dienstplicht voor Arabieren of ultra orthodoxe Joden, maar duizenden Arabieren in Israël dienen vrijwillig in het leger. Ook zijn er bijvoorbeeld Arabische rechters, Arabische leden van de Knesset, Arabische artsen. Joden en Arabieren hebben gelijke toegang tot het onderwijs, Hebreeuws en Arabisch zijn beide officiële talen in Israël. Dat Israël een apartheidsstaat zou zijn, is totaal niet waar. Het is dan ook niet vreemd dat de

overgrote meerderheid van de Arabische Israëliërs niet onder Palestijns bestuur wensen te leven.

Uiteraard is het heel erg dat er al decennia lang allerlei slachtoffers vallen bij de raketbeschietingen van Hamas, en dat er nu slachtoffers vallen bij de oorlog tussen Israël en Hamas. Al die slachtoffers van de burgers die Hamas inzet als menselijk schild, al die slachtoffers van Israëlische soldaten. Israël kan er niets aan doen dat Hamas de miljarden die ze de afgelopen decennia hebben gekregen gebruiken om terreur tunnels onder de woningen van de burgerbevolking te bouwen. Israël schakelt juist heel nauwkeurig met precisie aanvallen de terreur broeinesten van Hamas uit. En ja, die zijn gebouwd onder woonhuizen, scholen, ziekenhuizen, etc. Het is een ongelijke strijd, waarbij Hamas het aantal 'burger' slachtoffers maximaliseert, terwijl Israël juist probeert zo min mogelijk slachtoffers te maken, met gebruik van vernuftige technische middelen. Israël riskeert het leven van haar soldaten om burgerdoden te voorkomen, Hamas riskeert het leven van haar burgers om te voorkomen dat terroristen omkomen. Laten wij niet zomaar de propaganda van het "Gezondheidsministerie van Gaza" geloven, want dat is pure Hamas propaganda!

Israël pleegt geen genocide op de zogenaamde 'Palestijnen'. Rond 1960 waren er zo'n 1 miljoen 'Palestijnen', tegenwoordig zijn er zo'n 5 miljoen 'Palestijnen'. Dat is geen genocide! Overigens werkten al die 'Palestijnen' heel graag in Israël.

Als Israël genocide nu zou plegen, zou Israël heel anders te werk gaan, en al de plaatsen van waaruit ze worden beschoten, bombarderen. Dat doen ze echter niet! Nu vechten ze zo voorzichtig mogelijk tegen mensen die elke Jood wil vermoorden en die hun eigen burgers honger willen laten lijden, in een heel dicht bevolkt gebied, met honderden kilometers terreurtunnels, tegen Hamas strijders die burgers gebruiken als menselijk schild, die ziekenhuizen gebruiken als commando centra en legerbases. Israël probeert zo voorzichtig als mogelijk stapje voor stapje terrein te winnen, en heel zorgvuldig burgerlevens te sparen, ziekenhuizen te sparen, etc. We moeten hele grote bewondering hebben voor het Israëlische leger!

Wat er moet gebeuren is niet dat de 'Palestijnen' worden beloond voor hun massamoord in koelen bloede op Joden. Geen twee staten oplossing waarbij een Palestijnse staat moet komen op Joods grondgebied dat Israël rechtmatig toekomt terwijl er nooit een Palestijnse staat heeft bestaan, en de echte Palestijnen die altijd in het land hebben gewoond, Joden zijn. Wat er wel moet gebeuren, is dat Hamas volledig wordt uitgeschakeld (overigens zijn er ook Gazanen tegen Hamas), want het doel van de Hamas is de vernietiging van Israël en de dood van elke Jood, dat staat openlijk in hun handvest. Je kan geen vrede sluiten met mensen waarvan hun doel is dat ze jou vermoorden. De terreur tunnels moeten volledig verdwijnen. De gijzelaars (voor zover ze nog leven....) moeten worden vrij gelaten. Er moeten niet allerlei wapens worden vervoerd naar de Gazastrook, onder het dekmantel van humanitaire goederen. De scholen, ziekenhuizen, woningen en andere gebouwen moeten niet langer worden gebruikt als wapenopslagplaatsen en om raketten af te schieten op Israël. De UNRWA (in feite een verlengstuk van Hamas) moet worden ontmanteld. De Gazastrook moet een gedemilitariseerde zone worden, onder beheer van Israël, zodat Israël niet langer geterroriseerd wordt vanuit de Gazastrook. De Hamas mag geen macht meer

hebben anders herhaalt het bloedbad zich, de Hamas heeft gezegd dat ze 7 Oktober telkens weer zullen herhalen.

Laten we ons niet laten bedriegen door de desinformatie in de massa media. Zo zijn b.v. enkele bronnen van de BBC: Soha Ibrahim, die de gruwelijke aanslag van 7 oktober verheerlijkt en Hamas support, zij werkt voor de BBC. Ook Marie-Jose-Al Azzi is een werknemer van de BBC, en zij roept al sinds jaren op tot een boycot van Israël. Een andere BBC journalist is Muath Al Khatib, een 'Palestijnse' anti-Israël activist. En zo kan ik meer namen noemen. Zijn dit echt onafhankelijke bronnen die objectieve informatie geven? Of is de BBC geworden tot een pro-Hamas kanaal, dat 'Palestijnse' desinformatie verspreidt?

Een voorbeeld van desinformatie is het verhaal dat de burgers van Gaza een groot tekort hebben aan voedsel en water. Bij nader onderzoek blijkt dit echter een grote leugen te zijn om Israël zwart te maken. Elke dag brengt Israël miljoenen kilo's voedsel Gaza binnen, waar het geen geld voor vraagt. Overigens staan er grote aantallen met vrachtwagens voor de grens met Gaza stil. Dat is echter voor de grens Gazastrook/Egypte. Dus nadat ze door de controle bij Israël heen zijn en via twee grensposten voor de grensovergang van Egypte naar Gaza zijn. Ook het Westen vraagt geen geld voor haar hulpgoederen. Na het passeren van de grens met de vrachtwagens wordt 65% toegeëigend door Hamas. Met geweld of dreiging van geweld steelt Hamas het voedsel van de burgers en brengt dat in hun tunnels. Hamas neemt veel in beslag, verspreidt het voedsel onder de eigen leden en hun familie netwerken. Er zijn ook arme Gazanen, die niet meedelen in de honderden miljoenen die Hamas krijgt. Voor de oorlog konden zij werken in Israël, nu zijn ze werkeloos. Hamas steelt het voedsel dat Gaza gratis krijgt, en verkoopt het tegen woekerprijzen op de markten aan de arme bevolking.

Het probleem is niet Israël, het probleem is niet de aanwezigheid van voedsel, het probleem is de voedseldistributie die door de gangsters van Hamas en van de tribale leiders wordt verzeekt. Hamas zou geen geld moeten vragen voor het voedsel, maar rekent woekerprijzen voor het voedsel dat zij gratis krijgen! Israël heeft geen humanitaire crisis gecreëerd, zoals Pallywood ons wil laten geloven, Israël blokkeert de voedselvoorziening niet, maar Hamas is de schuldige!! Israël pleegt geen genocide!! Er is geen hongersnood!! Maar kinderen in Gaza krijgen van Hamas geld om de wereld te vergiftigen met hun sprookjes.

Ook faciliteerde Israël vrachtwagens vol medische apparatuur, voedsel en water voor het Shifa-ziekenhuis. De hulp werd naar een daarvoor bestemde compound gebracht, waar patiënten naartoe werden geëvacueerd om te voorkomen dat ze gewond raken. De IDF werd met open vuur vanuit het ziekenhuis ontvangen door honderden terroristen. In de kraamafdeling van het ziekenhuis vonden het leger veel wapens die daar verborgen waren, waaronder Kalasjnikovs, granaten, explosieven, mortieren en magazijnen. Israël levert couveuses, voeding, water, brandstof, medicijnen, generatoren, medisch personeel, reparatie aan cruciale apparatuur. Er is een eerste hulppost ingericht bij Shifa. Vele terroristen zijn op de operatietafels in Israël terechtgekomen en verzorgd! Vele Gazanen zijn door IDF hospikken op vele plekken geholpen. Vele hulpbehoevenden zijn geëvacueerd. Veel Gazanen kregen voedsel aangereikt toen zij gebruik maakten van de beveiligde corridors. Wel leger heeft dat ooit gedaan?

Sinds het uitbreken van de oorlog een half jaar geleden zijn ongeveer 20.000 hulpvrachtwagens met daarin ongeveer 370.000 ton humanitaire goederen Gaza binnengekomen. Dit omvat 258.000 ton voedsel, 28.000 ton water en 23.000 ton medische apparatuur. Naast de vrachtwagens die over land binnenkwamen, voerden verschillende landen met toestemming van Israël ongeveer 50 luchtdroppings uit van ongeveer 3.000 hulppakketten. In Gaza zijn zes veldhospitaal actief, en sinds het uitbreken van de oorlog zijn 225 brandstoftankers en 461 kookgastankers de Gazastreek binnengekomen. Om de schade voor burgers tot een minimum te beperken, heeft Israël ongeveer 33 miljoen evacuatie oproepen gedaan om inwoners van Gaza te waarschuwen dat ze moesten evacueren vanwege de gevechten. Bovendien liet Israël 9,3 miljoen pamfletten over de bevolking van Gaza vallen, waarin burgers werden gewaarschuwd en gevraagd hun woonplaats te evacueren om te voorkomen dat zij schade zouden ondervinden. En dat terwijl in dit afgelopen half jaar op Israël 12000 raketten zijn afgeschoten, en de gijzelaars nog steeds onder verschrikkelijke omstandigheden worden vast gehouden, als ze nog niet gedood zijn. Dit is geen genocide, ik heb zeer grote bewondering voor Israël en het leger van Israël!

Ook een voorbeeld van desinformatie is de NOS, b.v. het artikel van 7 april 2024:

<https://nos.nl/collectie/13959/artikel/2515807-terreuraanval-op-israel-verwoesting-in-gaza-half-jaar-oorlog-in-cijfers>

- Hulp komt maar mondjesmaat binnen volgens het NOS artikel: leugen.
- Inmiddels zijn in Gaza ongeveer 33.000 Palestijnen gedood, meldt het door Hamas aangestuurde ministerie van Volksgezondheid: deze leugen is overgenomen van Hamas, het werkelijke aantal is vele, vele malen minder.
- De meerderheid van de doden zijn volgens het ministerie vrouwen en kinderen: een leugen van Hamas.
- Er heerst een tekort aan water en voedsel: niet vanwege Israël die heel voedsel en water zendt, maar omdat Hamas dat inpikt.
- Ook ziekenhuizen worden daarbij niet gespaard: een leugen, wat ziekenhuizen worden genoemd zijn in werkelijkheid Hamas commando centra van waaruit raketten worden afgeschoten.
- Er wordt aan een rapport van het IPC gerefereerd, dat echter bol staat van leugens en allang gedebunked is.

En waarom zijn regelmatig op de NOS de in scene gezette berichten te zien over de vermeende hongersnood in Gaza, en staan er op de NOS geen foto's en video's van de overvolle markten in Gaza, en ook geen foto's en video's van Gazanen die heerlijk genieten van het weer, zee en zon, aan het strand in Gaza? Waarom krijgen we al die desinformatie over ons heen?

Wat betreft Nederland zijn we tegen desinformatie. Laten we dan ook alle desinformatie t.a.v. Israël niet geloven!

Israël doet er werkelijk alles aan om burgerslachtoffers te vermijden, terwijl de Hamas probeert om zoveel mogelijk burgerslachtoffers te creëren. En als een Hamas terrorist in

burgerkleding de raketten afschiet, en geraakt wordt door de Israëlische afweer, is hij dan een burger?? Of is hij een terrorist?? En zijn in scene gezette burgers die doen of ze geraakt zijn door Israëlisch vuur, en na de video opname daarvan van Pallywood daarna weer lachend opstaan, zijn die burgerslachtoffers?? Laten wij ons niet in de luren laten leggen door de propaganda industrie van de Hamas! Zie b.v.:

<https://unitedwithisrael.org/un-agency-mysteriously-halves-reported-number-of-women-and-children-killed-in-gaza/>?

<https://unitedwithisrael.org/civilian-casualty-numbers-in-gaza-war-at-historic-low/>?

We willen geen islamisering van Nederland. Laten we dan ook tegen alle geweld tegen Israël zijn, dat bedoeld is om Israël van de kaart te vegen, en 'Palestina' weer onder de macht van de Islam te brengen.

Natuurlijk ben ik tegen oorlog. Maar in b.v. de Tweede Wereld Oorlog waren de Nederlanders blij dat ze door de geallieerde legers werden bevrijd! Israël wil helemaal geen oorlog voeren, maar wil zich wel verdedigen tegen de legers die Israël aanvallen in het land dat hen rechtens toekomt, en ze willen niet voortdurend worden aangevallen door een voortdurende stroom van raketten uit de Gaza strook (daar hebben ze in de Gaza strook blijkbaar nog steeds geen gebrek aan). En het is heel terecht dat Israël wil dat de gijzelaars die Hamas vast houdt sinds de genocide aanval van Hamas, vrijkomen, onvoorwaardelijk. En het is ook heel terecht dat zo'n genocide aanval van Hamas zich niet kan herhalen. Stel dat er in Nederland een bepaalde groep steeds grote aanslagen zou plegen, wat zou Nederland dan moeten doen? Ik heb hele grote bewondering heb voor het zeer voorzichtige optreden van het Israëlische leger, dat probeert alleen terroristen die hen naar het leven staan, uit te schakelen, en die hun vijanden gratis van volop eten voorzien!

Laten we doen aan waarheidsvinding, en een positieve houding ten aanzien van Israël innemen. Kijk ook b.v. eens naar een vraaggesprek met Ab Flipse, die kortgeleden in Israël is geweest, en heel zinnige dingen daar over zegt. Want ook de berichtgeving t.a.v. de oorlog tussen Israël en Hamas is totaal anders dan de MSM ons wil doen geloven!

<https://www.youtube.com/watch?v=3zgLzdkKFvo>